

Nieuwe sluipwespen tegen schildluizen in roos

Schildluizen worden in de natuur gereguleerd door een complex van natuurlijke vijanden. Recent literatuuronderzoek levert alleen al voor rozenschildluis, *Aulacaspis rosae*, meer dan 30 soorten sluipwespen op. Twee daarvan zijn gevonden bij rozenteler Zuurbier. Deze sluipwespen zijn goed aangepast aan onze kascondities. Ze zijn door het British Museum of Natural History geïdentificeerd als *Arrhenophagus chionaspidis* (= *A. diaspidiatus*) en *Adelencyrtus aulacaspidis* van de familie Encyrtidae.

De sluipwesp *Arrhenophagus chionaspidis* is zeer algemeen en wordt nu bij meerdere telers spontaan gevonden. De effectiviteit is vorig jaar getest in vergelijking met drie an-

dere natuurlijke vijanden van rozenschildluis: het lieveheersbeestje *Rhizobius lophantae*, de sluipwesp *Encarsia citrina* en de rooftrips *Karnyothrips melaleucus*.

Hoewel *Arrhenophagus chionaspidis* de meest dominante soort is, met een parasitering tussen 17 en 49%, bleef de plaag zich uitbreiden. *Rhizobius lophantae* was de enige natuurlijke vijand, die de plaag bijna helemaal uit kon roeien.

In een geforceerde proefopstelling werd parasitering van de rozenschildluis door de insectenpathogene schimmel *Paecilomyces fumosoroseus* bereikt. Onder kasomstandigheden werd echter geen effect gevonden.

Een aantal praktijkbedrijven introduceerden het lieveheersbeestje *Rhizobius lophantae*. Deze

natuurlijke vijand wist zich te vestigen en de plaag tot oktober onder controle te houden. In de winterperiode werd een opleving van schildluizen waargenomen. *Rhizobius* verdween of bleef in lage dichtheden aanwezig en bleek minder effectief. Mogelijk is er een invloed van het gebruik van pesticiden tegen trips.